

Hồi thứ bốn mươi ba

Bình Tây Vương hiệu lệnh nghiêm minh

Những người võ công khá cao thâm trong sảnh đường đều nhận ra kinh lực thoi quyền này của Thần Chiếu thượng nhân nặng gấp đôi thoi quyền trước. Những người đương thời vị tất có ai chịu nổi.

Ngờ đâu quyền phong của thượng nhân sắp đụng vào áo người kia, đột nhiên gã hóp bụng vào, người lùi lại phía sau nhảy ra xa nửa trượng tựa hồ bị quyền lực của đối phương bắn đi. Thực ra gã đã thừa cơ thoi quyền đánh tới mà tránh khỏi quyền kinh. Nếu chẳng phải là người võ công cao cường thì không thể nhận ra chỗ ảo diệu bên trong.

Thần Chiếu thượng nhân lại đánh một thoi quyền nữa vào quăng không, lão tức giận quá không chịu nổi, quát lên một tiếng thật to, vung cước bên phải nhằm đá vào bụng dưới đối phương thật mạnh.

Người kia la lên:

- Trời ơi! Nguy mất rồi!

Ài trông thấy cũng cho là đòn cước này thế nào cũng đá trúng.

Quần hùng trong dạ hoang mang bất giác đứng cả lên thì thấy người kia ngã mình về phía sau. Hai chân như đóng đinh xuống đất. Đầu gối co lại. Từ đùi trở lên đến đầu tức là quá nửa người coi chẳng khác gì một khúc gỗ lơ lửng trên không, cách mặt đất chừng hơn thước.

Đòn cước của Thần Chiếu thượng nhân lại đá sềnh, chân lão lướt trên không cách đùi đối phương độ vài tấc.

Thần Chiếu thượng nhân đánh đến kỳ cùng chứ chẳng chịu thôi. Uyên ương cước của lão đã đá ra theo thế liên hoàn. Chân trái lão ra chiêu "Ô long tảo địa" quét ngang một cái đá vào hai chân đối phương.

Người kia vẫn không biến đổi tư thế, giữ nguyên thân pháp "Thiết bản kiêu". Hai chân gã chỉ xuống đất cho toàn thân dâng cao lên một thước. Chân trái của Thần Chiếu thượng nhân quét qua dưới gân hai bàn chân gã.

Người kia lại từ từ hạ xuống, mình vẫn không đứng thẳng lên.

Quần hào trong sảnh đường nổi tiếng hoan hô như sấm dậy.

Thần Chiêu thượng nhân đến lúc này mới biết bản lĩnh của đối phương còn cao hơn mình một bậc. Giả tử gã động thủ phản kích thì lão tất bị thất bại liểng xiểng.

Thượng nhân liền chấp tay nói:

- Hảo công phu! Bần tăng rất khâm phục!

Người kia đón tiếp năm chiêu liên của Thần Chiêu thượng nhân mà thủy chung không trả lại một đòn nào. Nét mặt vẫn thản nhiên như không có chuyện gì.

Khang thân vương nói:

- Võ công của hai vị đều rất cao thâm. Thế tử điện hạ! Người của điện hạ thật là lịch sự, nhất định không chịu trả đòn thì ai muốn tử thí cũng không tử thí được. Lại đây! Cả hai vị cùng lãnh một thoi bạc lớn gọi là tiền thưởng.

Người kia khom lưng đáp:

- Đã không có công trạng, khi nào dám hưởng lộc?

Thần Chiêu thượng nhân thấy gã không chịu lại đánh bạc. Thượng nhân cũng không tiện đến lãnh một mình.

Khang thân vương quay lại bảo quan hầu:

- Cầm hai đỉnh bạc đưa tặng hai vị.

Người kia tạ ơn bạc thưởng. Thần Chiêu thượng nhân cũng lui cùi thu lấy.

Khang thân vương biết rõ những biến diễn vừa rồi tuy không phải là một cuộc tử võ chính thức mà thực ra bên mình đã thất bại. Thân vương thưởng năm chục lạng bạc cho Thần Chiêu thượng nhân bất quá là để che thẹn cho lão và cũng là để xí xoá bên mình thua cuộc, tỏ ra bất phân thắng bại.

Khang thân vương một là chưa cam lòng, hai là vẫn còn hy vọng, liền bụng bảo dạ:

- Gã này võ công cố nhiên rất cao thâm, nhưng còn những tên tùy tùng kia của Ngô ứng Hùng nhất định không bằng gã đó, bọn võ sư thủ hạ của mình đều là những tay nghệ thuật kinh người. Ngay võ công Tề Nguyên Khải so với Thần Chiêu hoà thượng cũng không kém, không chừng còn có phần hơn.

Nguyên Vương gia vẫn kêu Thần Chiêu bằng thượng nhân. Nhưng từ lúc lão phô trương võ công rồi, Vương gia đối với lão giảm phần tôn trọng, nên "thượng nhân" mới biến thành "hoà thượng".

Wương gia nghĩ vậy liền đồng dạ nói:

- Cuộc tỷ võ vừa rồi không thành, nên còn có chỗ... có chỗ không được mỹ mãn. Tề Nguyên Khải sư phó! Xin sư phó mời mười lăm vị võ sư, cả thầy là mười sáu vị. Các vị lấy binh khí ra để cùng mười sáu vị tùy tùng thế đủ nhất tề động thủ ra chiêu.

Rồi vương gia quay lại bảo Ngô ứng Hùng:

- Ngô huynh! Ngô huynh bảo họ lấy binh khí ra.

Ngô ứng Hùng đáp:

- Văn sinh đến làm tân khách ở phủ vương gia, khi nào dám đem theo binh khí?

Khang thân vương cười nói:

- Điện hạ khách sáo quá! Lệnh tôn cùng tiểu vương đều là võ tướng, suốt đời sống ở trong đồng dao thương kiếm kích, sao lại còn có những điều ư ký như các bà mẹ? Lại đây! Lấy đủ mười tám thứ binh khí mỗi thứ mấy cây để những tay cao thủ ở phủ Bình Tây Vương lựa chọn.

Khang thân vương vốn là một chiến tướng từ ngoài quan ải đánh vào Trung Nguyên nên khí giới trong phủ rất là đầy đủ.

Vương gia vừa hô một tiếng, quan hầu lập tức khuân ra một đồng khí giới, dài có ngắn có, xếp ở trước mặt mười sáu tên tùy tùng.

Lúc này Tề Nguyên Khải đã mười thêm mười bốn vị võ sư và yêu cầu Thần Chiêu thượng nhân thống lãnh bọn võ sư.

Thần Chiêu thượng nhân đã muốn gỡ thế diện, chỉ nói khách sáo mấy câu rồi nhận ngay không từ chối nữa. Lão nghĩ thầm:

- Hay dở cũng phải đả thương mấy tên nam man tử thì mới hả được mối uất giận này.

Bao nhiêu ý nghĩ thế tử Bình Tây Vương là quý khách gì gì đó cùng ý niệm phải giữ thế diện cho y, bây giờ lão quên hết.

Lúc này khí giới của bọn Thần Chiêu thượng nhân, Tề Nguyên Khải đã do thủ hạ đưa cả vào sảnh đường.

Thần Chiêu thượng nhân mỗi tay cầm một thanh giới đao lớn bằng thép xanh. Thượng nhân hướng về phía Khang thân vương chấp tay hành lễ. Hai thanh giới đao cấp vào giữa hai bàn tay.

Bọn Khang thân vương khê nghiêng mình gật đầu đáp lễ.

Vì Tiểu Bảo trong lòng đặc ý nghĩ thầm:

- Con mẹ nó! Bọn này toàn là những nhân vật võ nghệ cao cường có tên tuổi trên chốn giang hồ mà phải cúi đầu hành lễ với lão gia. Lão gia bệ vệ ngồi trên chỉ khẽ gạt đầu một cái để đáp lễ, so với bọn chúng thật oai phong gấp mười.

Thần Chiêu thượng nhân quay về phía bọn tùy tùng Ngô ứng Hùng lớn tiếng hô:

- Các vị bằng hữu ở Vân Nam! Các vị hãy lựa khí giới đi!

Đại hán thân hình cao lớn đã đón tiếp năm chiêu của thượng nhân vừa rồi lại lên tiếng:

- Bọn tại hạ vâng tướng lệnh của Bình Tây Vương nhất quyết không động thủ với bất cứ ai tại thành Bắc Kinh.

Thần Chiêu thượng nhân hỏi:

- Chẳng lẽ người ta vung cương đao chém vào đầu, các vị cũng không trả đòn? Người ta chặt đầu, các vị cũng vươn cổ ra hay rụt đầu xuống cổ?

Câu sau cùng của thượng nhân nói như vậy là nhục mà đối phương quá chừng.

Nên biết trên đời chỉ có loài rùa mới rụt đầu thụt vào trong cổ. Mắng người như loài rùa là tàn tệ nhất, khinh khi nhất.

Thượng nhân vừa nói câu này, bọn tùy tùng thế tử của Bình Tây Vương đều tức giận đến xám mặt lại.

Hán tử thân hình cao lớn kia dường như là trưởng toán vẫn cười ruồi đáp:

- Quân lệnh của Bình Tây Vương coi nặng bằng non. Bọn tại hạ mà vi phạm tướng lệnh thì về tới Vân Nam sẽ bị chặt đầu cũng vậy mà thôi.

Thần Chiêu nói:

- Được lắm! Chúng ta hãy thử coi.

Thượng nhân vẫy tay ra hiệu cho mười lăm tên võ sư vào góc nhà đại sảnh cùng nhau nói nhỏ thương nghị.

Thần Chiêu khẽ hỏi:

- Chúng ta hết thấy cầm khí giới đánh vào chỗ yếu huyệt bọn chúng, thử xem bọn chúng có trả đòn không?

Tề Nguyên Khải đáp:

- Chúng ta mà đả thương người thật sự là không ổn đâu, chỉ nên bức bách họ trả đòn là được.

Một người khác nói:

- Chúng ta ra tay phải coi chừng.

Thần Chiêu nói:

- Được rồi! Động thủ đi thôi!

Thượng nhân hú lên một tiếng, cử động giới đao. ánh bạch quang lấp loáng nhằm mười sáu tên tùy tùng của Bình Tây Vương chém tới.

Mười lăm người kia hoặc sử trường kiếm, hoặc sử đinh hoa thương hoặc cung cương tiên, hoặc múa đồng trùy, mười sáu ban binh khí tới tấp cử động.

Mười sáu tên tùy tùng Ngô ứng Hùng đứng yên không nhúc nhích, hai tay buông thõng, bàn tay để sát bên đùi, mục quang ngó thẳng về phía trước tựa hồ không trông thấy mười sáu tay võ sư ở phủ Khang thân vương.

Mười sáu võ sư thấy đối phương không nhúc nhích, đều muốn phô trương thủ đoạn trước mặt Khang thân vương và tân khách, liền thi triển binh khí bằng những chiêu số tinh xảo kỳ diệu nhất, hoặc đâm xiên phóng thẳng, hoặc quét ngang bổ dọc.

Mười sáu thứ binh khí ánh đèn lửa chiếu lấp loáng đan liên với nhau thành một bức màn ánh sáng vây bọc lấy mười sáu tên tùy tùng ở Vân Nam.

Những người bàng quan thấy thế kinh hãi giật gân. Bọn văn quan không hiểu rõ chỗ nguy hiểm bên trong chỉ nói:

- Coi chừng! Coi chừng!

Còn những ai đã học võ đều nhìn rõ bao nhiêu cây binh khí đều nhằm vào những nơi yếu huyệt trong người chỉ còn cách chừng một tấc. Nếu nhả thêm một chút khí lực là lập tức đối phương phải uống mạng.

Mười sáu tên tùy tùng vẫn giương mắt nhìn về phía trước tựa hồ đã gác ra ngoài chuyện sinh tử không nghĩ gì tới nữa. Nếu đối phương muốn hạ thủ thực sự thì chúng sẵn sàng đưa tính mạng vào tay họ.

Bọn Thần Chiêu thượng nhân sử binh khí mỗi lúc một mau, thỉnh thoảng khí giới đụng chạm nhau bật lên tiếng chát chúa. Tia lửa bắn ra tung toé.

Tình thế này lại càng nguy hiểm hơn vì họ tuy không có ý sát thương bọn thủ hạ Bình Tây Vương, nhưng đao, kiếm, tiên, trùy đụng nhau kinh lực rất mạnh mà lại gần kề bọn kia thì sức phản chấn cũng đủ làm cho chúng bị thương, khó lòng kiềm chế được.

Quả nhiên bỗng nghe đánh chát một tiếng. Thanh thiết cương và cây đồng trùy đụng nhau rồi bật ra đánh trúng vào vai một tên tùy tùng.

Tiếp theo một người cầm đao chém chênh chếch tới lướt qua nửa mặt bên phải một tên tùy tùng khác. Ngờ đâu thanh kiếm bên cạnh vung tới đánh

"choang" một tiếng. Dao kiếm đụng nhau, thanh cương đao hất ngược lại chém vào mặt tên tuỳ tùng đó. Máu tươi chảy ra lênh láng.

Hai tên tuỳ tùng đều bị thương khá nặng mà không một tiếng rên la, vẫn đứng ngay như tượng gỗ.

Khang thân vương biết rằng nếu còn tiếp tục biểu diễn thì số người bị thương sẽ nhiều hơn. Vương gia liền hô lớn:

- Võ công hay! Định lực lại càng tuyệt! Các vị dừng tay thôi!

Thần Chiêu thượng nhân thét lên một tiếng, quét ngang hai thanh giới đao làm cho cái mũ đội trên đầu một tên tuỳ tùng rớt xuống.

Đồng bọn của thượng nhân cũng làm theo, hươu lưỡi đao thương kiếm kích tới tấp hất mũ của bọn tuỳ tùng Ngô ứng Hùng.

Mười sáu tay võ sư ở phủ Khang thân vương nổi lên tràng cười ha hả, thu khí giới về, nhảy lùi lại phía sau.

Vĩ Tiểu Bảo ngó lại trong bọn tuỳ tùng, quả nhiên thấy có bảy người đầu trọc lóc, nhẵn thín và sáng bóng.

Vĩ Tiểu Bảo thấy một số người trong bọn tuỳ tùng đầu trọc lóc liền vỗ tay cười ha hả nói:

- Giai đề đốc! Đề đốc thật có cặp mắt tinh đời coi người rất đúng. Quả nhiên phần lớn bọn họ đầu...

Gã toan nói đầu trọc tếu nhưng chưa hết câu vội dừng lại vì gã chợt để ý tới mười sáu tên tuỳ tùng của Bình Tây Vương phủ vẫn đứng nguyên không nhúc nhích, nhưng vẻ mặt cực kỳ phẫn nộ, khoé mắt cơ hồ muốn toé lửa.

Vĩ Tiểu Bảo ở chốn đầu đường xó chợ từ thuở nhỏ hoà mình với bọn du côn gây thành tính vô loại mà cũng nhận thấy bọn Thần Chiêu thượng nhân hành động không được lỗi lạc, chẳng nể mặt người ta chút nào.

Nên biết bọn lưu manh đầu đường xó chợ chuyên nghề ăn cắp, ăn trộm lật lọng, cướp giết, chẳng tử tế gì, nhưng khi tranh đấu với người, chúng vẫn chừa lại mấy phần chứ không tận tình. Khắp hai miền nam bắc sông Đại Giang chỗ nào cũng vậy.

Trong lầu hồng kỹ viện, khách làng chơi say đắm phong hoa tuyết nguyệt, đem theo hàng vạn lạng bạc vào ổ dĩ điểm chơi bời, cho kỳ đến lúc trong túi không còn một đồng một chữ. Mụ giàu cũng cấp cho chúng mấy lạng làm tiền lộ phí để chúng khỏi phiêu bạt tha hương rồi đi đến chỗ treo cổ quyền sinh, nhảy xuống sông tự tử. Những hành động đó là một kế hoạch để tiếp tục làm ăn lâu dài một cách bình yên.

Vì Tiểu Bảo đánh bạc cùng người, vẫn giở ngón cờ gian bạc lận lấy hết tiền bạc của đối phương, nhưng gã có được một lạng thì lúc tối hậu cũng để đối phương ăn lại một vài đồng cân. Nếu gã được một trăm đồng thì sau cũng để cho người ta thu về một vài chục đồng. Gã làm thế thì một là cách làm ăn mới bền bỉ, hai là khiến đối phương khỏi nghi ngờ. Đồng thời tránh được trường hợp đối phương thẹn quá hoá giận chẳng nghi ngờ gì nữa, thượng cẳng chân hạ cẳng tay đánh cho như đòn.

Bây giờ Vì Tiểu Bảo thấy thái độ phẫn nộ của bọn tùy tùng Ngô ứng Hùng, trong lòng rất đổi băn khoăn.

Sau khi xoay chuyển ý nghĩ, gã liền đứng dậy rời khỏi chỗ ngồi, tiến lại trước bọn võ sĩ ở Vân Nam cúi lạy cái mũ của hán tử người cao lớn lên, ôn tồn nói:

- Chắc các hạ buồn lắm thì phải?

Hai tay gã cầm mũ đội lên đầu cho hấn.

Hán tử khom lưng nói:

- Đa tạ công công!

Vì Tiểu Bảo lại lạy cả mười lăm cái mũ kia lên, cười nói:

- Bọn họ làm thế này thật là đắc tội với các bạn.

Gã không biết mũ nào của ai liền cầm trong tay đưa ra để bọn tùy tùng lựa lấy mà đội lên đầu.

Mười sáu tên tùy tùng thấy Vì Tiểu Bảo ngồi bên thế tử điện hạ trong bản phủ thì biết là một vị đại quý khách của Khang thân vương mời đến dự yến. Đồng thời lại thấy mọi người trên tiệc đều tỏ ra cực kỳ cung kính đối với gã mà bây giờ gã tự cúi xuống lạy mũ cho chúng, khiến chúng trong lòng áy náy, vội dâng lời vấn an, thốt ra những điều cảm kích:

- Bọn tiểu nhân không dám! Không dám! Công công làm thế này khiến bọn tiểu nhân phải tổn thọ.

Nguyên Vì Tiểu Bảo đối với bọn tùy tùng ở phủ Bình Tây Vương chẳng có gì hảo cảm. Mỗi khi gã nghĩ tới Ngô Tam Quế là lại muốn cho bọn này phải khổ nhục. Nhưng thấy bọn Thân Chiếu thượng nhân hai lần hiệp bức chúng mà vẫn nhẫn nại không khỏi nổi lòng hào hiệp trừ kẻ cường mạnh giúp người yếu đuối.

Bây giờ gã lại thấy bọn tùy tùng Ngô ứng Hùng cảm kích mình một cách chân thành thì trong lòng khoan khoái, quay lại nói với Khang thân vương:

- Khang vương gia! Tiểu đệ cần mượn mấy lạng bạc để sử dụng!

Khang thân vương cười nói:

- Quế huynh đệ! Huynh đệ muốn xài bao nhiêu cứ tùy tiện lấy mà xài. Mười vạn lạng đủ chưa?

Vì Tiểu Bảo cười đáp:

- Làm gì mà xài nhiều thế?

Gã quay lại bảo quan hầu trong vương phủ:

- Đi mua cho mười sáu cái mũ thật đẹp về đây, càng mau càng tốt.

Viên quan hầu vâng dạ đi ngay.

Ngô ứng Hùng chấp tay nói:

- Quế công công vị thần nể cả cây đa. Tại hạ cảm kích vô cùng!

Vì Tiểu Bảo nghĩ bụng:

- Vì thần mà nể cả cây đa nghĩa làm sao? Cây đa nào? Người chỉ là con rùa đen.

Khang thân vương thấy bọn Thần Chiếu thượng nhân khều rớt mũ bọn tùy tùng ở phủ Bình Tây Vương thì trong lòng rất áy náy, chỉ sợ đắc tội với Ngô ứng Hùng, nhưng nếu vương gia tự ngổ lời xin lỗi cũng không tiện, vương gia thấy Vì Tiểu Bảo xử sự như vậy rất hài lòng, lại hô lớn:

- Người nhà đâu? Lấy bạc thưởng cho mỗi thủ hạ của Ngô thế tử năm chục lạng.

Rồi vương gia lại nghĩ: nếu chỉ thưởng cho đối phương há chẳng làm bọn võ sư dưới trướng mình mất mặt?

Vương gia liền nói tiếp:

- Cả mười sáu vị võ sư bên bản phủ cũng đều thưởng năm chục lạng.

Quần hào trong nhà đại sảnh lại hoan hô vang dội.

Giai Đa đứng lên rót rượu cho mọi người trên tiệc, nói:

- Thế tử điện hạ! Lệnh tôn dụng binh như thần! Bữa nay Giai mỗ chứng kiến vụ này thì quả nhiên danh bất hư truyền. Lệnh tôn tướng lệnh nghiêm minh, ba quân dưới trướng liều chết hết lòng, trách nào chẳng đánh đâu được đấy. Nào! Chúng ta ở xa kính mừng Bình Tây Vương một chung.

Ngô ứng Hùng vội đứng lên nâng chung đáp:

- Văn sinh kính cẩn thay mặt gia nghiêm uống chung rượu này và xin đa tạ hậu ý của các vị.

Mọi người đều nâng chung uống cạn, Ngô ứng Hùng lại nói:

- Gia nghiêm trấn thủ đất Nam Cương, chốn biên thủy bình tĩnh, đều là nhờ hồng phúc của thánh thượng, thêm vào các vị vương, công, đại thần trong triều xếp đặt đầu ra đuôi, chỉ đạo có phương pháp. Gia nghiêm chỉ biết tận trung với chúa, vâng theo huấn trị của đại thần chứ chẳng có công lao gì đáng kể.

Rượu được vài tuần, viên quan hầu trong vương phủ đã mua được mười sáu cái mũ mới đem về, hai tay dâng lên trước mặt Vi Tiểu Bảo.

Vi Tiểu Bảo cười nói:

- Khang vương gia! Các vị sư phó trong vương phủ đã lỡ tay đánh rớt mũ của người ta. Vậy vương gia nên thưởng các vị sư phó của thế tử điện hạ mỗi vị một tám mũ mới.

Khang thân vương cười đáp:

- Phải lắm! Phải lắm! Quế huynh đệ nghĩ vậy là rất chu đáo.

Rồi sai quan hầu đưa mũ mới trả lại cho mười sáu tên tùy tùng Ngô ứng Hùng.

Bọn chúng đón lấy mũ xong khom lưng nói:

- Đa tạ vương gia! Cảm ơn Quế công công.

Chúng gấp mũ lại cất vào bọc, trên đầu vẫn đội mũ cũ.

Khang thân vương và Giai Đa đưa mắt nhìn nhau. Hai vị đều biết rằng sở dĩ họ chưa đổi mũ mới ngay là cố ý tôn trọng Ngô ứng Hùng.

Cử tọa lại ăn uống một hồi nữa, ban hát trong vương phủ chuẩn bị diễn tuồng.

Khang thân vương yêu cầu Ngô ứng Hùng chấm vở hát. Ngô ứng Hùng liền chấm vở tuồng "Mãn sàng hốt".

"Mãn sàng hốt" là một vở tuồng vui nhộn diễn tích Quách Tử Nghi mừng thọ, bảy con trai và tám con rể dâng tuổi thọ cho lão.

Quách Tử Nghi là một nhà đại phú quý lại sống lâu, công danh trọn vẹn. Đạo quần thần rất nên tương đắc.

Ngô ứng Hùng chấm vở tuồng này vừa có ý nghĩa chúc mừng Khang thân vương, vừa nói lên hiện trạng của gia gia gã là Ngô Tam Quế. Gã lựa vở tuồng này thật là hợp cảnh.

Khang thân vương chờ Ngô ứng Hùng chấm tuồng rồi lại đưa vở cho Vi Tiểu Bảo nói:

- Quế huynh đệ! Huynh đệ cũng chấm một vở đi!

Vì Tiểu Bảo chẳng biết chữ gì liền cười đáp:

- Tại hạ không quen chấm tuồng. Nhờ vương gia chấm đèn một tấu, yêu cầu vương gia lựa một tấu tuồng diễn võ.

Khang thân vương cười nói:

- Tiểu huynh đệ thích tuồng võ là phải. Vậy chúng ta lựa vở tuồng một chàng thiếu niên anh hùng đánh bại người lớn để tiêu biểu cho tiểu huynh đệ đã bắt được Ngao Bái. à phải rồi! Chúng ta cho diễn tích "Bạch thủy than". Trong vở này vị tiểu anh hùng Thập Nhất Khang đánh ngã Thanh Diện Hồ. Thanh Diện Hồ lồm cồm bò dậy rồi lại bị đánh ngã mấy lần.

Khi hai tấu "Mãn sàng hốt" và "Bạch thủy than" diễn xong rồi, liền diễn sang tấu thứ ba là "Du viên kinh mộng". Hai tên kép thi nhau hát oang oang.

Vì Tiểu Bảo chẳng hiểu tuồng tích ra làm sao, gã không nhẫn nại được nữa liền bỏ ra hành lang thì thấy mấy bàn cờ bạc đang đánh.

Chỗ thì đánh bài cầu, nơi thì đánh tài xỉu.

Vì Tiểu Bảo không đem theo bộ xúc xắc giả, nhưng bên mình lại có nhiều tiền, gã chẳng kể gì đến được thua, máu cờ bạc càng lên cao.

Nhà cái cũng là một vị tướng quân, trước mặt để đồng tiền to sù sù đang hên vận được nhiều. Hắn vừa trông thấy Vì Tiểu Bảo liền nói:

- Quế công công! Lão gia cũng đánh chơi mấy bàn chứ?

Vì Tiểu Bảo cười đáp:

- Phải rồi!

Gã liếc mắt nhìn thấy tên thủ hạ cao lớn của Ngô ứng Hùng đứng bên mà gã vẫn có lòng hảo cảm liền vậy lại.

Hắn tử kia bước tới khom lưng hỏi:

- Quế công công có điều chi dạy bảo?

Vì Tiểu Bảo cười đáp:

- Trong bàn bạc cha con cũng vậy mà thôi lão ca bất tất phải khách sáo. Quý tính đại danh lão ca là gì?

Lúc này Thần Chiêu thượng nhân hỏi tên họ, người này không chịu trả lời, nhưng vì Vì Tiểu Bảo đã gỡ thế diện cho bọn chúng ở trước mặt tân khách, bây giờ lại hỏi một cách rất lịch sự, y không thể chối từ được nữa, liền đáp:

- Tiểu nhân họ Dương, tên gọi Dật Chi.

Vì Tiểu Bảo đã chẳng biết hai chữ Dật Chi viết thế nào, lại không hiểu ý nghĩa ra làm sao, cũng nói luôn:

- Tên hay lắm! Tên hay lắm! Nhà họ Dương sản xuất rất nhiều anh hùng. Dương lão Linh Công, Dương Lục Lang, Dương Tôn Bảo, Dương Văn Quảng, Dương gia tướng đều là những bậc anh hùng hảo hán. Dương đại ca! Anh em mình chung nhau đánh mấy bàn.

Dương Dật Chi nghe Vi Tiểu Bảo ca tụng tổ tông nhà họ Dương thì trong lòng rất khoan khoái, mỉm cười đáp:

- Tiểu nhân không biết đánh bạc.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Khó gì! Để tại hạ dạy cho một lúc là biết ngay. Thôi bạc lớn của Dương ca đâu lấy ra đi!

Dương Dật Chi liền lấy đỉnh bạc lớn mà Khang thân vương vừa thưởng đưa ra.

Vi Tiểu Bảo cũng thò tay vào bọc lấy tám ngàn phiếu đặt xuống bàn cười nói:

- Tại hạ cùng Dương huynh đây chung nhau đặt một trăm lạng.

Nhà cái cười đáp:

- Tốt lắm! Càng nhiều càng hay!

Hắn gieo xúc xắc xuống thành nước "Thương địa bài".

Vi Tiểu Bảo gieo được có bảy điểm, thế là thua mất trăm lạng.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Lại đặt trăm lạng nữa.

Bàn này gã ăn.

Đánh luôn 16, 17 bàn, bàn được bàn thua, Vi Tiểu Bảo nóng ruột nghĩ thầm:

- Mình có thua mấy trăm lạng cũng chẳng cần gì, nhưng để gã họ Dương mất đỉnh bạc thì không tiện.

Gã liền cầm lấy bộ xúc xắc, ngấm ngấm đẩy kinh lực đồng thời la lên: "Giám vào đi!" Gã gieo được hai con lục thành "Trương thiên bài".

Dĩ nhiên nhà cái phải giám. Thế là một trăm lạng biến thành hai trăm lạng. Gã đánh luôn ba tiếng. Hai trăm thành bốn trăm, bốn trăm thành tám trăm. Gã được tám trăm lạng rồi.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới
- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp
- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com
- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.
- Tranh ảnh phim kiếm hiệp
- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới
- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...
- Sách dạy tự luyện võ công.
-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>